

אם אשכחך ירושלים

בגד
החור
הסלע

קול התור אל האור

אִם אֶשְׁכַּחךָ יְרוּשָׁלַם
תִּשְׁכַּח יְמֵי־י: תִּדְבַק לְשׁוֹנֵי לְחֻפֵי
אִם לֹא אֶזְכְּרֵי אִם-לֹא אֶעֱלֶה
אֶת יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֹנֹתַי:
(תהלים קל"ו, ה')

מוקדש לעילוי שכינת עוזנו
ולעילוי כלל נשמות ישראל

נלקט ונערך בס"ד על-ידי ר. חלוזה
בעיה"ק טבריא ערב ראש השנה תשע"ב
בהסכמתו ובעידודו של הג"צ הרב דב הכהן קוק שליט"א

ארגון בחגוי הסלע ת.ד. 628 עיה"ק טבריא | המוקד הטל' | 073-2338833

050-4113653 | 052-7151890

אתר | www.b-h.org.il דוא"ל | info@b-h.org.il

אם אשכחך ירושלים

שאלת ירושלים
סבסוך האמונה
ההתחלה של הסוף
אל בית היין
עבודה שבלב

שאלת ירושלים - שאלה לתשובה!?

בסערת הדמיון המשתוללת לרחק האמונה
בבליל התרחישים הסובבים לקדם הרעה
ברפיון ידיים אל מול מחזה הווה קודר
בעצבות שקועה אל מול עתיד עובר

הלום יהלום אל "ברית השלום"
כשכל יהודי ישר מרגיש שצר
כשהלב הקר רחוק מהלב הנשבר

כולם מדברים על שלום
כולם כבר רוצים שלום
אך כולם נדרשים אל הבדק
כי אין שלום בלי צדק

א. ממלכת ישראל והעיר ירושלים היו קיימות כבר בשנת 1312 לפנה"ס, כ-2000 שנים לפני קום האסלאם.

ב. לאחר כיבוש הארץ בשנת 1272 לפנה"ס שלטו היהודים בה לתקופה של 1000 שנים והייתה להם נוכחות רצופה בה במשך 3300 שנים!

ג. השליטה הערבית היחידה בא"י שהחלה בשנת 635 לספירה נמשכה רק 22 שנה.

ד. במשך יותר מ-2700 שנה הייתה ירושלים בירתה של העם היהודי!

ה. כיצד ניתן להתלבט בכלל בסוגייה האם יש ליהודים זכות מלאה או לא על מקומות דוגמת: מערת המכפלה, קבר יוסף והר-הבית (הר המוריה: שם התבצעה גם עקדת יצחק), כאשר מתועדים במקורותינו כל פרטי הקנייה בטאבו של מקומות אלו ואחרים:

מערת המכפלה: אברהם קנה מעפרון החתי ב-400 שקל כסף.
(בראשית כ"ג, ט"ז)

חלקת קבר יוסף (שכם): יעקב קנה מבני חמור אבי שכם ב-100 קשיטה. (בראשית ל"ג, י"ט)

הר הבית: דוד קנה מארנן ב-600 שקלי זהב. (דברי הימים א' כ"א, כ"ה)

הר שומרון: עמרי קנה משמר ב-2 ככר כסף.

ו. דוד המלך ייסד את העיר ירושלים. רגלו של מוחמד מעולם לא דרכה בה.

ז. ירושלים מעולם לא הייתה בירתה של אף ישות ערבית או מוסלמית. בכל תקופת שלטונם של הירדנים בירושלים עד לשחרורה בשנת 1967, לא זכתה העיר לשום ביקור ממלכתי של אחד מהמנהיגים הערבים ומעולם לא נעשתה לעיר בירתם.

ח. ירושלים נזכרת כ-700 פעם בתנ"ך ואף לא פעם אחת בקוראן! הקוראן בסורה 10, 94 (סורה = פסוק בקוראן) קובע שנושאים שאינם ברורים בו יש לפנות ולהסתמך על התנ"ך (שהוא כאמור המקור היהודי). ואם בתנ"ך מובהר מפורשות שירושלים היא העיר הקדושה לעם היהודי, הרי מוכרח וברור מכך שהקוראן בעצמו מסכים כי ירושלים שייכת לעם היהודי! ט. היהודים מתפללים עם פניהם אל ירושלים, ואילו המוסלמים מתפללים עם גבם אליה - לכיוון העיר מכה, שבערב הסעודית (דרומית - מזרחית אלינו).

הפסוק בקוראן אומר שבשנת 624 לספירת הנוצרים: "...מכאן ואילך תפנו פניכם למכה".

י. בחירת המוסלמים בירושלים כמקום בעל אופי רוחני- דתי כביכול היה אקט פוליטי בלבד. כשקבע הח'ליף עבד-אל-מליכ

את מיקום מסגדו על חלק מיסודות בית המקדש שנחרב, הייתה כוונתו להכריז בכך בפני העולם, שהדת החדשה, האסלאם, וממלכתו הרחבה הם 'יורשיה החוקיים' וממשיכי היהדות באמונה המונותיאיסטית. הטיעון היה, שהקב"ה מאס ביהודים ולאחריהם בנוצרים ובחר במוסלמים בסופו של דבר, להיות לו כביכול 'לעם סגולה'.

יא. היה זה רק מאוחר יותר שירושלים הפכה להיות קשורה בדרך לא דרך למסורת המוסלמית בזכות סיפור האגדה: "הטיול הלילי" - בו מתואר 'מעופו הלילי' של מוחמד מהעיר מכה לירושלים, עצירת בניינים אצל 'אללה', ונחיתה בבוקרו של יום חזרה במכה.

יב. חלק מרעיונותיו של הנביא מוחמד הושתתו על רעיונות יהודיים, כמו המנוחה בשבת וצום ביום הכיפורים. בפרק 46 של הקוראן, הוא אומר: "התורה שלי באה כדי לאמת את התורה היהודית בלשון הערבית". האסלאם, לדורותיו ולפרשניו, מתייחס ליהדות בהתאם לנטיות לב פוליטיות.

- סורה 2, 81: "אנו (אללה) נתנו למשה את ספר התורה ושיגרנו לאחור מכן עוד שליחים..."
- סורה 6, 155-156, אללה מצהיר: "אנו נתנו למשה את הספר בשלמותו! ... ספר זה מבורך הוא".

• סורה 10, 94: "אם יש לך ספק כלשהו בדבר-מה (מן הקוראן שהורד אליך), שאל את בני ישראל שקיבלו ולמדו את ספר התורה לפניך". כך התנ"ך מקובל כיותר מדויק ומושלם מאשר הקוראן.

• סורה 46, 12: "לפני (הקוראן) ניתן ספר (התורה) למשה בהדרכה וחסד וספר (הקוראן) מאשר אותו בשפה הערבית..". מוחמד, הפונה למוסלמים, מצווה:

• סורה 4, 136: "המאמינים! האמינו באללה ובשליחו ובספר אשר הוריד לשליחו וכן בספר (התורה) שהורד מקודם...".
• סורה 46, 9: "אין אני מחדש דבר שלא נתגלה כבר על-ידי השליחים שקדמו לי".

יג. למרות יחסו המזלזל של הקוראן ליהודים מעולם לא הוטלה בספק בספר זכות היהודים על הארץ. ההיפך הוא הנכון. הקוראן תומך בזכות היהודים על הארץ. במקומות שונים בקוראן אומר אללה למשה רבנו שארץ ישראל היא של עם ישראל. יתרה מכך, המפרשים אומרים אפילו שכשמדברים על נחלה עתידית לעם ישראל, מדובר על נחלה שתשתרע מהפרת ועד הנילוס.

• סורה 5, 24: משה מדבר לעם ישראל: "התקדמו בדרככם אל הארץ הקדושה אשר הבטיח (אללה) לכם".

• סורה 7, 133: "אחר כך הורשנו לעם המעונה את הארץ הקדושה, את מזרחה ומערבה, ונתקיימו כל ההבטחות של

ריבונך לבני ישראל ...”.

• סורה 10, 93: “אחר-כך הושבנו את בני ישראל לבטח בארצם והענקנו להם מכל טוב. ”

• סורה 17, 103 - 104: אללה מדבר ומזכיר את ההיסטוריה: “הטבענו אותו (פרעה) ואת כל אשר לו יחדיו ואחר כך אמרנו לבני ישראל: “התנחלו בארץ ישראל וביום האחרון תופיעו בפנינו יחדיו”... ”.

• סורה 28, 5-6: “אך אנו החלטנו להטות חסד לחלשים ולעשותם למנהיגים ויורשים בארץ שהחלטנו להושיבם בה, וכן להביא על ידיהם על פרעה ועל המן עם צבאותיהם את האבדון שהיו חוששים ממנו.”

יד. אנשי הדת המוסלמית סומכים על זה שהמוסלמים לא מכירים את הקוראן. העניין שכל אדמת ישראל היא וואקף מוסלמי לא מעוגנת בקוראן, אלא רק בתורה שבעל-פה, וסותרת אותו.

טו. פליטים ערבים בישראל החלו להזדהות כפלסטינים רק בשנת 1967 בתום מלחמת 'ששת הימים', שני עשורים בכלל לאחר הקמת מדינת ישראל.

טז. הקמת אש"ף ('הארגון לשחרור פלסטין') הייתה רק בשנת 1964. הרבה אחרי הקמת המדינה.

זו. בשנת 1948 עודדו מנהיגי מדינות ערב השכנות את הפליטים הערביים לצאת מישראל בהבטיחם לטהר את הארץ מיהודים. 68% מהפליטים ברחו מרצונם מבלי לראות עדיין חייל ישראלי מולם.

יה. פליטים יהודים נאלצו לברוח מארצות ערביות רבות עקב ריבוי מעשי האלימות, הרדיפות והפוגרומים נגדם ע"י ערבים כל אותן השנים.

יט. מספר הפליטים הערבים שיצאו מישראל בשנת 1948 ומספר הפליטים היהודיים שיצאו מארצות ערב השונות מוערך במספר כמעט זהה של כ-630,000 איש.

כ. למרות שטחן העצום של מדינות ערב השונות לא נקלטו הפליטים הערביים מישראל בארצות ערב. מתוך 100 מיליון פליטים בעולם מאז מלה"ע השנייה, הם מהווים את הקבוצה היחידה שלא נקלטה או השתלבה כמעט בארצות עמם.

כא. הפליטים היהודיים נקלטו כולם בישראל - מדינה שאינה גדולה בגודלה מהעיר ניו-ג'רסי שבארה"ב.

כב. המאבק הערבי-ישראלי: 8 מדינות ערב (לא כולל 'פלסטין') מול מדינה יהודית בודדת. הערבים יזמו את כל 5 המלחמות נגדנו והפסידו בכולן. ישראל התגוננה כל פעם וניצחה. מכאן

יובן, מדוע מכונה הצבא הישראלי - "צבא ההגנה לישראל".
כג. אמנת הפת"ח (זרועו הצבאי של אש"ף = "החילוניים'
שלהם") עדיין דורשת את השמדת ישראל (שלא לדבר על
אמנת "החמאס" = "הדתיים' שלהם").

כד. ישראל פעלה רבות לקידום השלום עם הפלסטינים: מסרה
בידם את הגדה המערבית, אוטונומיה תחת הרשות הפלסטינית,
אפילו סיפקה להם נשק שהיה אמור למצוא שימוש לטובת
צורכי הגנת ובכל זאת הופעל הכל כנגדנו!

כה. מתוך 175 החלטות מועצת הביטחון של האו"ם עד שנת
1990: 97 היו נגד ישראל.

כו. מתוך 690 החלטות העצרת הכללית של האו"ם עד שנת
1990: 429 היו נגד ישראל.

כז. מדוע אפוא הכיר האו"ם בזמנו בזכות הקמת מדינת ישראל
אם ממילא יוצאים נגדה חוצץ כל הזמן?
כלום המאבק הערבי-ישראלי 'והצעות החלוקה' לא היו עוד
בימי תקופת המנדאט הבריטי בא"י טרם הקמת המדינה?
כת. כאשר הירדנים (עד 1967) הרסו 58 בתי-כנסת בירושלים
האו"ם שתק!

כט. כאשר חיללו הירדנים בשיטתיות את חלקות הקבורה

היהודיים בבית העלמין העתיק שבהר הזיתים: האו"ם שתק.
ל. כאשר הירדנים אכפו מדיניות נוסח 'אפרטהייד' ומנעו
גישתם של היהודים להר-הבית ולכותל המערבי: האו"ם שוב
שתק.

לא. בזמן השלטון הירדני, נבזזו אתרים המקודשים ליהודים
ומהיהודים נשללה זכות הגישה אליהם.
תחת השלטון היהודי נשמרו כל האתרים המוסלמיים והנוצריים
והגישה אליהם היתה פתוחה תמיד למאמיני כל הדתות האחרות.

ובכן אין כאן שום שאלה כלל

אלא רק שאלה לתשובה לכלל

ואת הסכם השלום יש לקיים לפי כל הכללים

אך לא עם האויבים אלא עם אבינו שבמרומים!!!

סכסוך האמונה

בדור של שיא קבלת האיתותים
בדור שדוצים שלום ולא מנצחים
בדור שרוח הערכים משנה כיוונה תדיר
בדור שהמצב מסתבך אל הלא נהיר

בזה הדור ניתן לפתור את הבעיה המסובכת
אם נחקור בפשטות אל שורש התסבוכת
ראשית להבין על מה אויבינו נלחמים
ומי שלח אותם אלינו באחרית ימים

באמנת תנועת ההתנגדות האיסלמית - פלסטיין ("חמאס")
פלסטיין, 1 מוחרם 1409 - 18 באוגוסט 1988:
כתב אחמד ישמעאל יאסין בשם אללה הרחמן והרחום:
'הייתם הטובה באומות שהוצעו לבני האדם. מצווים את הטוב
ושוללים את הרע ומאמינים באללה. לו האמינו אנשי הספר
כי אז היה להם טוב.

יש מהם מאמינים אך רובם מושחתים. הם לא יזיקו לכם אלא
במעט ואם יילחמו בכם, ייסוגו מפניכם ולא ינצחו אתכם.
הם נדונו להשפלה היכן שיהיו, אלא אם כן יתזיקו במסורותיו
של אללה ובני האדם כי העלו את חמתו של אללה, הם נדונו

לחיי מסכנות כי כפרו בפסוקי אללה והרגו את הנביאים בלא צדק. הם נדונו לכך משום שמרדו ועברו על החוק' (סורת אל עמרן, 106 - 108).

יוצא שאויבינו נלחמים בנו על דבר האמונה ואיך נעיז פנינו אל אבינו כשרחקנו בתקומה

ובהמשך מתוך הסעיף השלושה-עשר: 'פתרונות השלום, היוזמות והוועידות הבין לאומיות היוזמות, ומה שמכונה פתרונות השלום והוועידות הבין לאומיות לפתרון הבעיה הפלסטינית, סותרות את השקפת תנועת ההתנגדות האסלאמית. כל ויתור על פיסת אדמה מפלסטין הוא ויתור על חלק מהדת שלה. על כך היא מחנכת את אנשיה, הנלחמים להנפת דגל אללה מעל מולדתם.. אין לבעיה הפלסטינית פתרון אלא בג'יהאד. כל היוזמות, ההצעות והוועידות הבין-לאומיות הן בזבוז זמן ומשחק שווא. העם הפלסטיני נעלה מכדי שישחקו בעתידו, בזכויותיו ובגורלו.'

והנה הראיה שלא יהיה שלום עם המחבלים
והנה הראיה שחייבים שלום עם אבינו שבמרומים
ליישב את סכסוך האמונה אשר בלב
ואז יבואו ימים טובים ובלי כאב
ימים אשר נשב בולנו שמחים לבטח
רק אם נשכיל היום לפתוח פתח

ההתחלה של הסוף

ואתם אחינו דעו שה' הוליד אותנו בדרך קשה ברוב עוונותינו עם זאת האומה, רצוני לאמר-אומת ישמעאל המריבה לצערנו. ולא עמדה כלל על ישראל אומה יותר מרעה ממנה ולא מי שהפליג להשפילנו ולהפחיתנו ולחזק שנאתנו כמותם... (הרמב"ם ב"איגרת תימן")

וְקָרָאתָ שְׁמוֹ יִשְׁמָעֵאל (בראשית ט"ז, י"א)

שעתיד הקב"ה לשמוע בקול נאקת העם ממה שעתידים בני ישמעאל לעשות באחרית הימים, שנאמר "ישמע אל ויענם" (מתוך פרקי דרבי אליעזר).

הקב"ה הבטיח לאברהם אבינו שארץ ישראל נתונה לזרעו לעולם, שכן נאמר:

"כִּי אֶת-כָּל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲתָה רוֹאֶה לְךָ אֶתְנַנֶּה וְלִזְרַעְךָ עַד-עוֹלָם" (בראשית י"ג, ט"ו).

וזאת בזכות הברית שכרת הקב"ה עם אברהם שנאמר:

"וְהִקְבַּחְתִּי אֶת-בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינְךָ וּבֵין זְרַעְךָ אַחֲרַיִךְ לְדֹרֹתָם לְבְרִית עוֹלָם לְהִיּוֹת לְךָ לְאֱלֹהִים וְלִזְרַעְךָ אַחֲרַיִךְ" (בראשית י"ז, ז')

"זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ הַזֶּה לְאַלְפֵי יוֹר: אֲשֶׁר
פָּרַת אֶת אַבְרָהָם וּשְׂבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָזֵק: וַיַּעֲמִידָהּ
לְיַעֲקֹב לְזוֹחֵק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן
אֶת-אֶרֶץ-כְּנָעַן זָבֹל זָזֹלְתְּכֶם" (תהלים ק"ה, ח' - י"א).

אבל גם לאויבי נפשנו הישמעאלים יש זכות על ארץ ישראל
וכך מובא בזוהר הקדוש (פרשת וארא ל"ב):

אַרְבַּע-מֵאוֹת שָׁנִים עָמַד הַשָּׁר הַהוּא שֶׁל
בְּנֵי יִשְׁמַעֵאל, וּבִקֵּשׁ לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָמַר לוֹ: מִי
שֶׁנִּמּוֹל הָיִשׁ לוֹ חֵלֶק בְּשִׁמְךָ? אָמַר לוֹ: הֵן. אָמַר לוֹ: וְהָרִי
יִשְׁמַעֵאל שֶׁנִּמּוֹל מִפְּנֵי מָה אֵין לוֹ חֵלֶק בְּךָ כְּמוֹ יִצְחָק?
אָמַר לוֹ: יִצְחָק נִמּוֹל כְּרָאוּי וּכְתַקוּנוֹ, וְזֶה אֵינוֹ כֵּן; וְלֹא
עוֹד, אֶלָּא שָׁאֵלוּ נְדָבָקִים בִּי כְּרָאוּי לְשִׁמוּנָה יָמִים, וְאֶלֶּה
רְחוּקִים מִמֶּנִּי עַד כַּמָּה יָמִים. אָמַר לוֹ: עִם כָּל זֶה, פִּינֹן
שֶׁנִּמּוֹל, הָאֵם לֹא יִהְיֶה לוֹ שָׁכָר טוֹב בְּעֵבוֹר זֶה?! וַיַּעַל
אוֹתוֹ הַזָּמָן שֶׁנּוֹלַד יִשְׁמַעֵאל בְּעוֹלָם וְנִמּוֹל! מָה עָשָׂה
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא - הִרְחִיק אֶת בְּנֵי יִשְׁמַעֵאל מִהִדְבָּקוֹת
הָעֲלִיוֹנָה, וְנָתַן לָהֶם חֵלֶק לְמִטָּה בְּאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה בְּגִלְל
אוֹתָהּ הַמִּילָה שֶׁבָּהֶם.

ואנחנו, עם היותנו סובלים מהכנעתם שיקרותם ופחזותם מה
שאינ ביכולת האדם לסבול ונעשנו כמו שכתוב בתהלים "ואני

כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו" ולמדונו החכמים
שניסבול שקרי הישמעאלים וכוזבם ונשמע ונידום. ושמו על
זה חז"ל הערתם משמות בניו של ישמעאל
”ומשמע ודומה ונשא”. (הרמב”ם ב”איגרת תימן”)

ונראה בחוש כי זוהי גם המדיניות שתהייה באחרית
הימים-”ומשמע ודומה ונשא”. אנחנו נשמע ונידום ונישא את
הכאב - לא נגיב. (זוהר פרשת וארא ל”ב) וְעֵתִידִים בְּנֵי

יִשְׁמַעְאֵל לְעוֹרֵר מְלַחְמוֹת חֲזָקוֹת בְּעוֹלָם, וְיִתְאַסְפוּ בְּנֵי
אָדוֹם עֲלֵיהֶם וְיַעֲזְרוּ מְלַחְמָה בָּהֶם - אַחַת עַל הַיָּם,
וְאַחַת עַל הַיַּבְשָׁה, וְאַחַת סְמוּךְ לִירוּשָׁלַיִם, וְיִשְׁלְטוּ אֱלוֹ
בְּאֵלוֹ, וְאָרֶץ הַקְדוּשָׁה לֹא תִמָּסֵר לְבְנֵי אָדוֹם. בְּזִמְנֵן הַהוּא
יִתְעוֹרֵר עִם אֶחָד מִסוּף הָעוֹלָם עַל רוּמֵי הַרְשָׁעָה וְיִלָּחֶם בָּהּ
שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים, וְיִתְאַסְפוּ שָׁמָּה עַמִּים וְיִפְלוּ בִיְדֵיהֶם, עַד
שְׁיִתְאַסְפוּ כָּל בְּנֵי אָדוֹם עֲלֵיהָ מִכָּל קְצוֹי אֶרֶץ, וְאִזּוֹ יִתְעוֹרֵר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲלֵיהֶם. זֶהוּ שְׂאֵמֶר הַפְּתוּב ‘כִּי זָבַח לַה’
בְּבִצְרָה’ וְגו’. וְאַחֲרֵי-כֵן מָה פְּתוּב - ‘לְאַחֲזוֹ בְּכַנְפוֹת
הָאֶרֶץ’ וְגו’, וְיִכָּרֵת לְבְנֵי יִשְׁמַעְאֵל מִמְּנָה, וְיִשְׁבֵּר כָּל
הַשָּׂרִים שְׁלֹמְעֵלָה, וְלֹא יִשְׂאֵר כַּח לְמַעְלָה לְשָׂרֵי אַמּוֹת
הָעוֹלָם, אֲלָא כַּחַם שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְבִדּוֹ. וְעַל הַזִּמְנֵן הַהוּא
פְּתוּב ‘כִּי-אִזּוֹ אֶהְפֹּךְ אֶל-עַמִּים שָׁפָה בְּרוּרָה לְקָרָא כְּלָם
בְּשֵׁם ה’ לְעַבְדּוֹ שְׂכָם אֶחָד’, וְכָתוּב

‘בְּיָוִם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד’.

"הֲנֵה יָמִים בָּאִים נָא אֲדֹנָי יְיָ וְהִשְׁלַחְתִּי רָעָב
 בָּאָרֶץ לֹא-רָעָב לְלֶחֶם וְלֹא-צָמָא לַמַּיִם כִּי אִם
 לְשַׁמֵּעַ אֶת דְּבָרֵי יְיָ"
 (עמוס ח', י"א)

והנה, עינינו כבר חוזות בתחילתה של התקופה המיוחלת של
 שיבה המונית בתשובה שתביאנו בע"ה אל הגאולה השלימה.
 וכך כותב הרמב"ם בהלכות תשובה (פרק ו', הלכה ה): "כל הנביאים
 כולם ציוו על התשובה. ואין ישראל נגאלין אלא בתשובה.
 וכבר הבטיחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותן,
 ומיד הן נגאלין. שנאמר: והיה כי יבואו עליך כל הדברים האלה
 וכו', ושבת עד ה' אלוהיך, ושב ה' אלוהיך ורחמך". (דברים ל',
 א'-ג')

אף על פי כן, באחרית הימים תהא סלקציה נוראה ולא כולם
 יזכו לעשות תשובה ולהציל נפשם:

"יִתְבָּרְרוּ וַיִּתְלַבְּזוּ וַיִּצְרְפוּ רַבִּים וְהַרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים
 וְלֹא יִבְיִצוּ כָּל רְשָׁעִים וְהַמִּשְׁפִּילִים יִבְיִצוּ"
 (דניאל י"ב, י')

"וְהָיָה הַנֶּעֱשָׂאָר בְּצִיּוֹן וְהַנְּזוֹתָר בִּירוּשָׁלַם קְרוּשָׁה יֹאמֵר
 לוֹ". (ישעיה ד', ג')

שני שלישים יגועו וייכרתו, והשליש השלישי יעבור מבחן וצרוף כצרוף הכסף, ויזדקקו רק אלה שעמדו בתוקף הנסיונות הרבים: "וְהָיָה בְּכֹל הָאָרֶץ זָאֵם - יִי פִי - שְׁעִימִים בָּהּ יִפְרֹתוּ יְגֹעֵיו וְהִשְׁלֵשִׁית יִנָּתֵר בָּהּ: וְהִבֵּאתִי אֶת הַשְׁלֵשִׁית בְּאֵשׁ וְצָרְפְתִּים כְּצָרֶף אֶת הַכֶּסֶף וּבִזְזֹתִים כְּבִזְזֹן אֶת הַזָּהָב הוּא יִקְרָא בְשֵׁמִי וְאֲנִי אֶעֱנֶה אֹתוֹ אֲמַרְתִּי עָמִי הוּא וְהוּא יֹאמֵר יִי אֱלֹהִים" (זכריה י"ג, ח')

ומה ביכולתנו לעשות בכדי לזרז את משיח בן-דוד, לגאול את עם ישראל?
 (שאלתו של ר' בנימין הלל משיקלוב זצ"ל לרבו הגר"א) עונה הגאון מוילנא לתלמידו: "אם תצליחו להביא 60 ריבוא אוכלוסיה ישראל, 600 אלף, חצי מליון יהודים, במקום שנקרא "שערי ירושלים" מתי שהוא, אז יש בכוח 60 ריבוא לבטל את הסיטרא אחרא ששולט בשערי ירושלים ואז תזכו לגאולה השלימה." ("קול התור" פרק ו')

ובחלוף הצרות הגדולות ועוד לפנינו מלחמת גוג ומגוג לברר כל החיים אל הגאולה וכך מתנבא יחזקאל על המלחמה הנוראה:

"וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא בַּיּוֹם בּוֹא גּוֹג עַל-אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל
 זָאֵם אֲדָנִי יִי תַעֲלֶה זִמְתִּי בְּאַפִּי: וּבִקְנָאתִי
 בְּאִשׁ-עֵבְרָתִי הִבְרַתִּי אִם-לֹא בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
 רֹעֵשׂ גָּדוֹל עַל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל: וְרַעְשׂוּ מִפְּנֵי הַגִּי
 הַיָּם וְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּזְמִית הַשָּׂדֶה וְכָל-הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׁ
 עַל-הָאָרֶץ וְכָל-הָאָדָם אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאָרֶץ
 וְנִהְרְסוּ הַהָרִים וְנִפְּלוּ הַמְּדַרְגּוֹת וְכָל-חֹמֶה לְאֶרֶץ
 תִּפּוֹל: וְקָרָאתִי עֲלֵיו לְכָל הָרִי זָרֵב זָאֵם אֲדָנִי יִי
 זָרֵב אִישׁ בְּאֶחָיו תִּנְהִיָּה: וְנִשְׁפָּטְתִּי אֶתוֹ בְּדַבָּר
 וּבְדָם וּגְשָׁם שׁוֹטֵף וְאֶבְנֵי אֶלֶגְבִּישׁ אִשׁ וְגִפְרִית
 אֲמַטִּיר עֲלָיו וְעַל אֲגַפְּיוֹ וְעַל-עַמִּים רַבִּים אֲשֶׁר
 אֶתוֹ: וְהַתְּגַלְּתִי וְהַתְּקַדְּשִׁתִּי וְנִזְדַּעַתִּי לְעֵינֵי גֹזִים
 רַבִּים וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יִי".
 (יחזקאל ל"ח, י"ח-כ"ג)

וכשכל אויבי ישראל יבואו להילחם על ירושלים ישמידם ה'
 יתברך בנקמות גדולות שלא נראו מעולם:
 "הַיְהִי יוֹם בָּא לִי וְזָלַקְתָּ שְׁלַלְךָ בְּקִרְבְּךָ: וְאֶסְפַּתִּי

אֶת-כָּל-הַגּוֹיִם אֶל יְרוּשָׁלַם לְמִלְחָמָה וְנִלְכְּדָה
 הָעִיר וְנִשְׁפוּ הַבָּתִּים וְהַנְּשִׁים תִּשְׁגַּלְגְּלָה וַיֵּצֵא חֲצִי
 הָעִיר בְּגֹזְלָה וַיֵּתֶר הָעָם לֹא יִפְרֹת מִן-הָעִיר: וַיֵּצֵא
 יְיָ וְנִלְחָם בַּגּוֹיִם הָהֵם כִּיּוֹם הַקְּחוּמוֹ כִּיּוֹם קָרָב:
 וַעֲמַדּוֹ רָגְלָיו בַּיּוֹם-הַהוּא עַל הַר הַזֵּיתִים אֲשֶׁר עַל
 פְּנֵי יְרוּשָׁלַם מִקֶּדֶם וְנִבְקַע הַר הַזֵּיתִים מִחֲצִי
 מִזְרָחָה וְיָמָה גַּיָּא גְרוּכָה מְאֹד וּבִישׁ חֲצִי הָהָר צְפוּנָה
 וְחֲצִי נִגְבָּה: וְנִסְתָּם גַּיָּא-הָרִי כִּי יִגְיַע גַּי-הָרִים
 אֶל-אֶצֶל וְנִסְתָּם כַּאֲשֶׁר נִסְתָּם מִפְּנֵי הָרַעֵשׁ בַּיּוֹם
 עֲזִיָּה מֶלֶךְ יְהוּדָה וּבָא יְיָ אֱלֹהֵי כָל-קְדָשִׁים
 עִמָּךְ. (זכריה י"ד, א'-ה')

"וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יֵצְאוּ מִיַּם-חַיִּים מִירושָׁלַם וְחֲצִים
 אֶל-הַיָּם הַקָּדְמוֹנִי וְחֲצִים אֶל-הַיָּם הָאַחֲרוֹן בְּקִיץ
 וּבַזֶּרֶף יִהְיֶה: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ בַּיּוֹם
 הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֲחֹזֵר וְשִׁמוֹ אֲחֹזֵר."

(זכריה י"ד, ח'-ט')

"וְזֹאת תִּהְיֶה הַמַּגִּפָּה אֲשֶׁר יִגָּף יְיָ אֶת-כָּל-הָעַמִּים

אֲשֶׁר צָבְאוּ עַל-יְרוּשָׁלַם הַמֶּמְקַדְשׁ וְהוּא עֹמֵד
עַל-רִגְלָיו וְעֵינָיו תִּמְקְנֶה בְּזוּרִיהֶן וּלְשׁוֹנֵי תִמְקֶה
בְּפִיהֶם: וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא תִהְיֶה מִהוּמַת - יְיָ רַבָּה
בָּהֶם וְהִזְחִיקוּ אִישׁ יָד רֵעֵהוּ וְעָלְתָה יָדוֹ עַל-יָד
רֵעֵהוּ". (זכריה, י"ד, י"ב-ט"ו)

וכך ייחרב וייהרס כל עולם השקר עד ויתגדל ויתקדש שמייה
רבא, וייבנה עולם האמת וכולם ידעו שה' אחד ושמו אחד ואז
יוכתר מלך המשיח לקיים רצון ה' לכל אדם ועל תקופה נפלאה
זו התנבא הנביא ואמר:

"וְהָיָה בְּאַזְחֵרֵית הַיָּמִים נֶכֶן יִהְיֶה הָרַב בַּיּוֹם - יְיָ
בְּרֵאשׁ הַהָרִים וְנִשְׂא מִגְּבְעוֹת וְנִהְרֵי אֱלֹהֵי כָל הַגּוֹיִם:
וְהִלְכוּ עַמִּים רַבִּים וְאָמְרוּ לָכוּ וְנַעֲלֶה אֶל הָרַב - יְיָ
אֶל-בַּיִת אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיִוְרָנוּ מִהַרְכָּיו וְנִלְכֶה בְּאַרְצוֹתָיו
כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדָבָר - יְיָ מִיְרוּשָׁלַם: וְשִׁפְטָה
בֵּין הַגּוֹיִם וְהוֹכִיחַ לְעַמִּים רַבִּים וְכַתְּתוּ זָרְבוֹתָם
לְאַתִּים וּזְנִיתוֹתֵיהֶם לְמִזְמוֹרוֹת לֹא-יִשְׂא גּוֹי אֶל-גּוֹי
זָרָב וְלֹא-יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה". (ישעיה ב', א'-ד')

ואז כל יהודי במלוא צימאונו לדבר ה' היוצא מציון יזכור
שבועתו

אֵם

אֶשְׁכַּח

יְרוּשָׁלַם

תֶּשֶׁכַח יְמֵי: תִדְבַק

לְשׁוֹנִי לְחִפֵי אֵם לֹא

אֶזְכְּרֵי אֵם-לֹא

אֶעֱלֶה אֶת יְרוּשָׁלַם

עַל רֹאשׁ שְׂמֹחֹתַי

(תהלים קל"ז, ה')

אל בית היין

אל עיר האלהים אל ירושלים ברחמים
והתשוקה העצומה לבוא אל הר הקודש
להקריב קורבנות להודות בשיר ושבח
שבעה נקיים ותשעה ירחי לידה קשים
שני אלפים מרים עד אלף שביעי נצחי

בהתאסף עמים להילחם עם גאולי האל
'יתאמרו כל פעלי און' להכרית השארית
עשיו ומרעיו ישמעאל ושאר אויבי הקודש
לשלה בחמת אש 'כל מועדי אל בארץ'
להכחיד מגוי 'ולא יזכר שם ישראל עוד'

אך 'ליעקב חק לישראל ברית עולם'
והוא יתברך 'יזכור לעולם בריתו'
אז תרעש הארץ אף שמים יטפו
עת ישיב אל נקמות 'גמול על גאים'

אז יבוא בן דוד לקנא קנאת השם
לנקום דם ילדיו השפוך על הארץ

ובעולם העליון אז נכנס המשיח למקומו
זוקף עיניו ורואה את האבות הקדושים
נכנסים לבית האלהים החרב וזועקים
ורחל בוכייה דמעותיה בעיניה
עדיין ממאנת להינחם על בניה
אז ידים קולו משיח השם ויבכה
ויזדעזע כל גן עדן כולו במראה

וכל הצדיקים צווחים גועים ובוכים
וכל הרקיעים והמחנות הקדושים
מתחלחלים מזדעזעים ומתבהלים

עד שמגיע המשיח לבסא העליון
עד שמבטיח שופט הארץ נקמות
ומראה ברחמיו את כל הטובות
שעתיד לעשות בחלוף הרעות

אז יעבור הכרוז בקול גדול ויאמר
התעוררו קדושי עליון
קומו מלפני מלך המשיח
הנה הגיע הזמן שיתחבר האשה עם בעלה
ובעלה מבקש לנקום נקמות העולם בעבודה

אז יקומו כולם ויחגרו בלי זין למשיח על ירכו
אברהם מימינו יצחק משמאלו יעקב מלפניו
ומשה רבינו הרועה הנאמן
ילך וירקוד מעל הצדיקים כולם

לבוש בעשרת בגדי קנאה וחגור בחרבו
יקחהו האל הקדוש וינשק לו על ראשו
יעטרהו בכתר שמות קדושים לפארו
אף מרכבות קדושות ומחנות עליונים יסובבוהו
יתנו לו עוד מתנות וסגולות נפלאות יעטרנהו

ומלאכי עליון אבלי ציון המיוסדים
יתנו לו אדרת אדומה בדם המייחלים
לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאומים'

ובדרך בקן ציפור בפרשת הדרכים
יבשר לרחל כי בא מועד המועדים
ובראותה אותו אז תקבל התנחומים
תעמוד לנשקו ותחכה לשוב הבנים

ובארץ הגליל שם תחילת גלות ישראל
יתגלה מאור קן ציפור המשיח הגואל
והארץ תזדעזע מקצה השמים עד קצה השמים
והכל יראה וגם ישיח בגליון של מלך המשיח

אז בהתאסף עמים רבים על הארץ ליפול
בהיכלות זכות עם פרא אדם שאף נימול
אז יתעורר המלך הקדוש על עמו לחמול
להקים את בנסת ישראל ולחזקה בכל
יקבץ הגלויות מקצה עולם ועד קצהו

ובאותות ובמופתים ינקום בגויים
לגאול את עמו גאולת עולמים

ומהמסע הרחוק לקץ הנדודים הקרוב
ושבה הרעייה נווה תפארתה ירושלימה
בת טובים כולה זרע אמת אל בית היין
על יד משיח בן דוד בן ישי בית הלחמי
ויבואו שבעת הרועים ללוות המלכה
אל הר המור אל גבעת הלבונה

ובהתרגשות הגדולה תראה ברוחה
את דודה שאליה מדלג ובא
ותאמר "ישקני מנשיקות פיהו"
כי עוד מעט תכלה נפשה
כי כבר כה חיבתה
כי כבר כה ייחלה
כי כולה כה חולת אהבה לדודה...

מתוך "בחגי הסלע"

עבודה שבלב

קריאת קודש מגדולי ישראל לומר בימים אלה הפרקים: פ"ג, ק"ל, קמ"ב, כ', ק' והשם יתברך ברוב רחמיו יחיש גאולתנו.

נאמר על מלחמת גוג ומגוג כשייקבצו עם רב מהאומות אל ירושלים למלחמה

פג א שִׁיר מְזֻמֹּר לְאַסָּף: ב אֱלֹהִים, אֱלֹ-
דָמִי-לָךְ, אֶל-תִּתְחַרְשׁ וְאֶל-תִּשְׁקֹט, אֵל:
ג כִּי-הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יִהְיֶינָהּ, וּמִשְׁנֵאֵיךָ נִשְׂאוּ
רֹאשׁ: ד עַל-עַמֶּךָ יַעֲרִימוּ סוּד, וְיִתְעַצְּזוּ
עַל-צְפוּנֶיךָ: ה אָמְרוּ, לָכוּ וְנִכְחִידֶם מִגּוֹי,
וְלֹא-יִזְכַּר שֵׁם-יִשְׂרָאֵל עוֹד: ו כִּי נִוְעָצוּ לֵב
יַחְדָּו, עָלֶיךָ בְּרִית יִכְרְתוּ: ז אֲהֲלִי אֲדוֹם
וְיִשְׁמַעֲאֵלִים, מוֹאָב וְהַגְּרִים: ח גָּבַל וְעַמּוֹן
וְעַמְלֵק, פְּלֶשֶׁת עִם-יִשְׁבִּי צוּר: ט גַּם-אֲשׁוּר
נִלְוָה עִמָּם, הָיוּ זְרוּעַ לְבָנֵי-לוֹט, סָלָה:
י עֲשֵׂה-לָהֶם כְּמִדְיָן, כְּסִיסְרָא כִּיבִין בְּנַחַל

קִישׁוֹן: י"א נִשְׁמְדוּ בְּעֵינֵי-דָאָר, הָיוּ דִמְן
 לְאֲדָמָה: י"ב שִׁיתְמוּ נְדִיבֵמוּ כְּעַרְב וְכִזְאָב,
 וְכִזְבַּח וְכִצְלָמָנַע כָּל-נְסִיכְמוֹ: י"ג אֲשֶׁר
 אָמְרוּ, נִירְשָׁה לָנוּ אֵת נְאוֹת אֱלֹהִים:
 י"ד אֱלֹהֵי, שִׁיתְמוּ כַּגְּלָגֶל, כְּקוֹשׁ לְפָנֵי-רוּחַ:
 ט"ו כְּאֵשׁ תִּבְעַר-יַעַר, וְכִלְהָבָה תִּלְהַט הָרִים:
 ט"ז בֶּן תִּרְדְּפֵם בְּסַעְרָה, וּבְסוּפְתָהּ תִּבְהַלֵּם:
 י"ח מִלֵּא פְנֵיהֶם קָלוֹן, וַיִּבְקֹשׁוּ שְׁמֶךָ, יי:
 י"ח יִבְשׁוּ וַיִּבְהַלּוּ עַד־יַעַד, וַיַּחֲפְרוּ וַיֹּאבְדוּ:
 י"ט וַיִּדְעוּ כִּי-אַתָּה שְׁמֶךָ יי לְבַדְּךָ, עָלִיוֹן
 עַל-כָּל-הָאָרֶץ:

קריאת כנסת ישראל ממעמקים על הציפיה לגאולה

קל א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, מִמַּעַמְקִים קָרָאתִיךָ,
 יי: ב אֲדַנִּי, שְׁמָעָה בְּקוֹלִי, תִּהְיֶינָה
 אֲזִנֶּיךָ קוֹשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: ג אִם-עוֹנוֹת

תִּשְׁמְרֵיהָ, אֲדַנִּי, מִי יַעֲמֵד: ׀ כִּי־עַמָּד
 הַסְּלִיחָה, לְמַעַן תִּנָּרָא: ׀ קוֹיֹתִי, יִי, קוֹתָה
 נַפְשִׁי, וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלְתִּי: ׀ נַפְשִׁי לְאֲדָנִי,
 מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר, שְׁמָרִים לְבַקֵּר: ׀ יַחַל
 יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי, כִּי־עַם־יִי הַחֶסֶד, וְהַרְבֵּה
 עֲמוֹ פְדוּת: ׀ וְהוּא יַפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל
 עֲוֹנוֹתָיו:

נאמר על מלחמת גוג ומגוג, שיפלו אז רבים מפושעי ישראל ויישארו צדיקי הדור
 קמב « מִשְׁכִּיל לְדָוִד, בְּהִיּוֹתוֹ בַּמְּעָרָה
 תִּפְלָה: ׀ קוֹלִי אֱלֹהֵי אֲזַעֲקָה, קוֹלִי
 אֱלֹהֵי אֶתְחַנֵּן: ׀ אֲשַׁפֵּךְ לְפָנָיו שִׁיחִי, צָרְתִּי
 לְפָנָיו אֲגִיד: ׀ בְּהַתְּעַטֵּף עָלַי רוּחִי, וְאַתָּה
 יִדְעַת נְתִיבָתִי, בְּאַרְחִיזוֹ אֶהְלֵךְ, טָמְנוּ פֶּחַ
 לִי: ׀ הַבֵּיט יָמִין וּרְאֵה וְאִין־לִי מִכִּיר, אָבִד
 מְנוּם מִמְּנִי, אִין דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי: ׀ וְזַעֲקוּתִי

אֱלֹהֵי-יְיָ, אָמַרְתִּי אֶתָּה מַחְסִי, חָלָקִי בְּאֶרֶץ
הַחַיִּים: הַקְּשִׁיבָה אֶל-רִנָּתִי, כִּי-דִלּוֹתַי
מְאֹד, הֶצִּילַנִי מִרְדְּפֵי, כִּי אָמְצוּ מִמֶּנִּי:
הַ הוֹצִיאָה מִמֶּסְגֵּר נַפְשִׁי, לְהוֹדוֹת אֶת-
שְׁמֶךָ, כִּי יִכְתְּרוּ צַדִּיקִים, כִּי תִגְמַל עָלַי:

המזמור שחיבר דוד בשביל המנצח במקדש. דגלו של המאמין - הבטחון בה'

כ א לַמִּנְצַח מְזֻמָּר לְדָוִד: ב יַעֲנֶה יְיָ בְּיוֹם
צָרָה, יִשְׁנֹבֵךְ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: ג יִשְׁלַח-
עֲזָרָךְ מִקֹּדֶשׁ, וּמִצִּיּוֹן יִסְעֶדְךָ: ד יִזְכֹּר כָּל-
מִנְחֹתֶיךָ, וְעוֹלֹתֶיךָ יִדְשָׁנָה סֶלָה: ה יִתֵּן-לְךָ
כָּל-בָּבֶךָ, וְכָל-עֲצָתֶךָ יִמְלֵא: ו נִרְנָנָה
בִּישׁוּעָתֶךָ, וּבְשֵׁם-אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל, יִמְלֵא יְיָ
כָּל-מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: ז עֲתָה יִדְעֵתִי כִּי הוֹשִׁיעַ יְיָ
מִשִּׁיחוֹ, יַעֲנֵהוּ מִשְׁמֵי קֹדֶשׁוֹ, בְּגִבּוֹרוֹת יִשַׁע
יְמִינוֹ: ח אֱלֹהֵי בָרֶכֶב וְאֱלֹהֵי בַסּוּסִים, וְאַנְחָנוּ

בְּשֵׁם־יְיָ אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר: ט הַמָּחָה כָּרְעוּ וְנִכְּלוּ,
 וְאַנְחֵנוּ כִּמְנוּ וְנִתְעוֹדֵד: י יי, הוֹשִׁיעָה,
 הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ כִּיּוֹם־קִרְאָנוּ:

מזמור תודה לה'. וצריך לאומרו בנגינה ובשמחה שכל השירות והתשבחות
 עתידות להתבטל חוץ ממזמור זה

ק א מְזֻמֹּר לְתוֹדָה, הָרִיעוּ לַיְיָ כָּל־הָאָרֶץ:
 ב עֲבְדוּ אֶת־יְיָ בְּשִׂמְחָה, בְּאוֹ לְפָנָיו
 בְּרִנָּה: ג דַּעוּ כִּי־יְיָ הוּא אֱלֹהִים, הוּא עֲשָׂנוּ
 וְלוֹ אֲנַחְנוּ, עֲמוּ וְצֵאוּ מִרְעִיתוֹ: ד בְּאוֹ
 שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה, חֲצֹרְתָיו בְּתִהְלָה, הוֹדוּ לוֹ,
 בְּרִכּוֹ שְׁמוֹ: ה כִּי־טוֹב יְיָ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ,
 וְעַד־דֹּר וְדֹר אָמוֹנְתּוֹ:

תַּפְלָה לְהַחִישׁ בִּיאַת מְשִׁיחַ בֶּן-דָּוִד

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּחַמּוּל
עַל עַמְּךָ, וְרַחֵם עַל נַחְלֶתְךָ, וְיֵצֵא הַטָּר מִגֹּזַע יִשְׂרָאֵל, וְנִצְרַר
מִשְׂרָשָׁיו יִפְרָה: וְנַחֵה עָלָיו רוּחַ יי, רוּחַ הַכֶּמֶה וּבִינָה,
רוּחַ עֲצָה וְגִבּוֹרָה, רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יי. כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא
תּוֹרָה, וְדַבֵּר יי מִירוּשָׁלַיִם: וּבִישׁוּעַתְךָ תָרוּם מִלְּפָנֶינוּ,
וְתִגְבִּיהַ קֶרֶן מְשִׁיחַ בֶּן-דָּוִד עִבְדְּךָ, וְנָתַתָּ מֵהוֹדֶךָ עָלָיו.
גְּדוּל כְּבוֹדוֹ בִישׁוּעַתְךָ, הוֹד וְהַדָּר תִּשְׁוֶה עָלָיו: מֶלֶךְ
בְּיַפְיֹו תַחֲזִינָה עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לִבֵּנוּ. וְתִמְלֹךְ אֵתְּהָ הוּא
יי אֱלֹהֵינוּ מֵהַרָּה עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדְךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר מִקְדָּשְׁךָ, כִּכְתוּב בְּדַבְרֵי קִדְשְׁךָ:
יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ: וְנֹאמַר:
כִּי לֵי יְהוָה הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם: וְעַל מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן
לְשִׁפּוֹט אֶת הָרָע עֲשׂוֹ. וְהִיתָה לֵי הַמְּלוּכָה: וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ
עַל כָּל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד:

שׁוֹעֲתָנוּ קַבֵּל, וְשִׁמַּע צַעֲקָתָנוּ, יוֹדַע תַּעֲלֹמוֹת (שְׁק"ו צי"ת)

יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי, וְהִגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

יש עבודה לאדם
להרגיש שכל הגדרת
חיי האדם היא חסד ה'
ועל-ידי השגה זו נשמר
האדם תמיד בטהרה
הגה"צ הרב דב הכהן קוק שליט"א

בְּרַחוֹת שֵׁישׁ לֹמֵד
בַּעַת רְאִית פְּנֵי מֶלֶךְ הַמַּשׁוּחַ

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֵל וְשֵׁרָאֵל:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁחַחֲנוּ וְקִיַּמְנוּ וְהַגִּיעַנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁחֶלֶק מִחֶכְמָתוֹ לִירְאוֹ:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁחֶלֶק מִכְבוֹדוֹ לִירְאוֹ:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם חֶכֶם הַרְזִים:

(נלקח משו"ת לב חיים ח"ב סימן מ"ב)